

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. Quàm parùm nobis constet, an in statu gratiæ simus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Junius.

D I E S X V .

Quām parūm nobis constet ,
an in statu gratiæ simus.

I.

Nihil magis superbiam nostram frangit ;
quām incertitudo , an simus in statu
gratiæ. *Nescit homo* , inquit Spiritus San- Eccles. 9. v. 1:
ctus , *utrum amore , an odio dignus sit.* Ah in-
gens timendi argumentum ! ah ingens sub-
missè se gerendi causa ! hac de re , inquit
S. Bernardus , nunquam sine horrore co-
gito : si Divus Bernardus contremiscit ,
quid nos polliceri nobis possumus ? hæc in-
certitudo cunctis mortalibus esse terrori de-
bet , justis æquè ac peccatoribus , neque ta-
men utrisque par timendi ratio est : pec-
catoribus quidem , quòd credere debeant ,
se in gratia non esse , justis , quia timere
semper possunt , ne non in gratia sint. Etsi
peccatores arbitrentur , se illam recupera-
turos , frequentes tamen ipsorum in eadem
vitia relapsus eis persuadere debent , rem
non ita se habere. Ex morbo non bene
convaluit , qui protinus in eundem rela-
bitur ; non satìs ab inimico se alienavit ,
qui mox cum ipso in gratiam redit. Per-

Q 2

sua-

Janus.

suadere sibi prudenter non potest, se gratiā Sacramenti accepisse, qui ejusdem non experitur effectum; cuius est hominem contra tentationes robore, & à peccato tueri.

II. Licet justissimi misericordiā Dei, & Sacramentorum virtute nixi credere debant, se in gratia esse, nihilominus, cūm perfectam certitudinem habere non possint, semper habent, quod metuant, sequē demissè gerant: quo enim certitudinem hanc stabilire possent? evidentiā? hoc fieri non potest: siquidem gratia, sive ea consideretur in sua causa, sive in seipsa, sive in suis effectibus, cūm sub sensu non cadat, evidenter cognosci non potest à nobis, qui in cognitionibus nostris operā sensuum sumopere indigemus. Si hanc certitudinem fundamus in fide, nos ea docet, nos absque revelatione statum gratiæ exploratum habere non posse; habēsne revelationem? haud inficias iverim, certa quædam haberi signa, quæ nobis persuadeant, nos in gratia esse constitutos; ea tamen non omnipotitus errore sunt immunia, & proinde semper relinquunt, quod metuamus, nosque demittamus. Quām hæc incertitudo, Domine, terribilis est, & quām noxia nobis foret, si tu nos non tuereris! Verum

cūm

cum ea ad reprimendam superbiam, mé- Junius,
que intra modestiae limites continendum
necessaria sit, lubens ei me subijcio.

III. Quis habebat, ut quidem videtur, majorem, statum gratiae sibi pollicendi, rationem, quam Divus Paulus? raptus ipius ad tertium usque Cælum, zelus ille gloriæ divinæ, gesta, atque tolerata ad illam promovendam, ardens ille amor, quo in Christum ferebatur, an non certò statum gratiae ipsi promittere poterant? & tamen quid dicit? *Nihil enim mibi conscient sum: sed non in hoc justificatus sum.* At quænam est causa timoris, qui tam modico niti fundamento videtur? hæc est, subdit Apostolus, quia is, a quo judicandus sum, Deus est: qui longè perspicaciores habet oculos, & cogitationes, quam homines habeant: *Qui judicat me, Dominus est.* Atque hoc terrorem mihi injicit; hoc me cogit, ut modestè me geram. Hæc cum ita sint, quis audebit, quantumvis fervens sit, quantumvis Sanctus videatur, asseverare, se in gratia constitutum esse? quis non timeat? quis se non deprimat? nihil est præter modestum hunc timorem, quod nobis securitatem dare queat.

Ibid.

Q 3

Ute-

Iunius.

*Utere terribili hac incertitudine statuſ gratiis
ad te ſubmittendum, & non, uti fortaffe facis,
ad te turbandum, & animuſ abijciendum.*

*Neficit homo, utrum amore, an odio
dignus fit. Eccli. 9. 1.*

*Terribilis eſt locus iſte; totuſ coborruſ, ſi
quando in illum incidi. Bern.*

DIES XVI.

De Reverentia in Aede Sacra.

I.

Templa noſtra templa ſunt Dei viuen-
tis, in quae homo ſe confert, debitam
ei ſummiſionem reſtaturus; quām rever-
enter igitur in eis nos gerere debemus? Si
iſis, qui curioſe nimis hanc Majestatem
ſcrutatur, opprimetur ab ejus gloria,
quid de illo fieri, qui debitam ei reveren-
tiam negat? Seraphini, Spirituſ tam puri-
alis ſuis faciem contegunt, & prae reveren-
tia erga tam tremendaſ Majestatem in i-
pſam humilitatis abyſſum ſe demittunt;
quantopere igitur trepidare nos oportet,
qui terrae vermiculi, & peccatores ſumus?
Pietas ſuperſtitioſa Turcarum in ſuis fanis
Christianorum in ſuis templis impietatem

con-